

2 noiembrie – 8 noiembrie

Citirea Cuvântului

Textul de memorat: „*Ei citeau deslușit în cartea Legii lui Dumnezeu și-i arătau înțelesul, ca să-i facă să înțeleagă ce citiseră.*” (Neemia 8:8)

Zidul Ierusalimului era gata. Odată cu punerea porților, israeliții, sub conducerea lui Neemia, îndeplineseră partea cea mai importantă a misiunii lor. Când zidul a fost terminat, Neemia a spus că națiunile înconjurătoare, uimite, au recunoscut că lucrarea „se făcuse prin voia Dumnezeului nostru” (6:16). Vrajmașii și-au dat seama că Dumnezeul lui Israel era real deoarece, în ciuda opoziției și a urii cu care se confruntaseră, israeliții reușiseră totuși să finalizeze lucrarea.

După terminarea zidului, Neemia a numit o căpetenie peste Ierusalim (pe fratele său, Hanani) și un conducător al cetății (Hanania). Ambii bărbați au fost aleși pe baza integrității, a corectitudinii și a reverenței față de Dumnezeu (Neemia 7:2), nu conform genealogiei. Zidul a fost terminat în luna Elul (a șasea lună - Neemia 6:15).

Ce mai rămânea de făcut? Următoarele capitole, 8, 9 și 10, prezintă o serie de evenimente importante din luna a șaptea, dovezi ale hotărârii lui Israel de a se supune Cuvântului lui Dumnezeu, și bucuria avută în urma ascultării.

Duminică, 3 noiembrie – Adunarea poporului

1. Ce ar trebui să ne spună următorul pasaj despre importanța Cuvântului lui Dumnezeu pentru popor? Neemia 8:1,2

După ce au terminat construirea zidului și s-au mutat în Ierusalim, în luna a șaptea, iudeii s-au adunat cu toții în piața deschisă din Ierusalim. Luna a șaptea, Tishri, probabil că era cea mai importantă pentru israeliți, deoarece era dedicată Sărbătorii Trâmbițelor (prima zi a lunii, pregătirea pentru Ziua Judecării), Zilei Ispășirii (Ziua Judecării, ziua a zecea a lunii) și Sărbătorii Corturilor (ziua a cincisprezecea a lunii, aducerea-aminte a eliberării din Egipt și a purtării de grijă a lui Dumnezeu în timpul călătoriei lor prin pustie). Adunarea a avut loc în prima zi a lunii, când se celebra Sărbătoarea Trâmbițelor. Conducătorii i-au chemat pe toți, bărbați și femei, la această adunare specială pentru ca, prin citirea Legii, să aibă ocazia să afle despre Dumnezeul lor și despre istoria lor.

Poporul l-a invitat pe Ezra să citească înaintea lor din Cartea Legii lui Moise. Pentru acea ocazie, oamenii au construit un podium, un amvon. Nu era un lucru pe care conducătorii îi obligaseră să îl facă, ci „ei”, poporul, i-au spus lui Ezra să aducă acea Carte. Cel mai probabil, Ezra a citit poporului din cărțile lui Moise, unde era inclusă și Legea dată pe Sinai.

2. Ce le-a spus Dumnezeu și ce lecții putem învăța și noi de aici? Deuteronomul 31:9-13

Aici, Moise le spusese israeliților că, în timpul Sărbătorii Corturilor, trebuiau să se adune și să citească Legea lui Dumnezeu și menționa cine anume trebuia să se adune: bărbați, femei, copii, dar și străinii care s-ar fi aflat în cetățile lor.

„Tot poporul s-a strâns ca un singur om.” Ce ne spune acest lucru despre importanța unității în rândul credincioșilor?

Luni, 4 noiembrie – Citirea și ascultarea Legii

Ezra „a adus Legea” înaintea adunării pentru a o citi. Ce a citit? Doar Cele Zece Porunci din nou și din nou, o jumătate de zi? Referirea la Cartea Legii trebuie înțeleasă ca fiind cele cinci cărți ale lui Moise, de la Geneza la Deuteronomul, cunoscute ca Tora ebraică. Termenul „Lege” cuprinde doar o parte din ceea ce s-a citit; mai potrivit ar fi fost să se traducă prin „învățătură”. Acestea sunt învățăturile lui Dumnezeu care ne ajută să cunoaștem calea pe care ar trebui să mergem pentru a nu pierde ținta. Când Ezra a citit, poporul a aflat despre istoria sa, începând de la creațiune și până în vremea lui Iosua. Prin relatări, cântece, poeme, binecuvântări și legi, au fost amintite luptele lor de a-L urma pe Dumnezeu și credințioșia Lui față de ei. În Tora era „Legea”, dar ea cuprindea și istoria poporului lui Dumnezeu și, în special, arăta călăuzirea Sa. Astfel, israeliții și-au aflat identitatea și care le erau rădăcinile.

3. Ce ne învață următoarele pasaje despre modul în care ar trebui să ne raportăm la Cuvântul lui Dumnezeu? Neemia 8:3; Deuteronomul 4:1; 6:3,4; Iosua 1:9; Psalmii 1:2; Proverbele 19:20; Ezechiel 37:4

Probabil că oamenii doreau să audă Cuvântul Domnului și pentru că, de la sosirea lui în Ierusalim, cu treisprezece ani în urmă, Ezra le citise din Cuvânt și îi învățase. El era dedicat lucrării lui Dumnezeu și hotărât să facă o reformă. Ascultându-l pe Ezra, Cuvântul lui Dumnezeu devenise real pentru israeliți. Ei au luat decizia, în cunoștință de cauză, să asculte Cuvântul, deoarece voiau să asculte de Dumnezeu. Ei s-au apropiat de Tora cu reverență și cu dorința de a învăța.

Când ne hrănim din Cuvânt, în noi apare un dor mai profund după Dumnezeu.

Tu cum te raportezi la Cuvântul lui Dumnezeu? Spui că îl crezi, dar se vede în viața ta, împlinești ce citești? Cum ai trăi dacă nu ai asculta de Biblie?

Marti, 5 noiembrie – Citirea și interpretarea Cuvântului

4. Cum se citea Legea? Neemia 8:4-8

Două grupe de câte treisprezece bărbați au stat alături de Ezra în timpul citirii. Prima grupă (vers. 4) a ajutat la citirea Cuvântului lui Dumnezeu, iar a doua grupă (vers. 7) a ajutat la înțelegerea pasajelor. Nu ni se spune cum s-a făcut acest lucru în piață. Probabil că bărbații care ajutau la citire țineau Tora (sulturile erau grele și trebuiau să fie desfășurate) și citeau pe rând. Pentru că citirea a fost de dimineața până la amiază, probabil că s-au gândit la o metodă de a ajunge la toți cei din piață.

Frazele „îi arătau înțelesul” și „să-i facă să înțeleagă ce citiseră” (vers. 8) pot face referire la interpretarea sau traducerea pasajelor, ambele fiind posibile în acest caz. Iudeii se întorseseră din Babilon, unde trăiseră mulți ani și limba principală era aramaica. De aceea este posibil să nu le fi fost ușor să înțeleagă citirea în ebraică, în special celor din generațiile mai tinere. Cititorii Bibliei pot avea întotdeauna de câștigat din explicații sau comentarii. Predicarea și explicarea dau viață textului și îi pot ajuta pe ascultători să aplice informația la viața lor.

5. Ce paralelă putem vedea între ce s-a întâmplat atunci în Ierusalim și experiența lui Filip cu famenul etiopian? Ce lecții putem învăța? Faptele 8:26-38

Ca protestanți, noi înțelegem că fiecare credincios trebuie să cunoască personal Cuvântul lui Dumnezeu și să nu accepte orbește spusele altcuiva ca fiind adevăr biblic, indiferent de autoritatea pe care o are. Însă cine nu a fost binecuvântat când altcineva l-a ajutat să înțeleagă semnificația unor versete? Fiecare dintre noi trebuie să știe pentru sine ce crede, dar aceasta nu înseamnă că uneori nu putem fi ajutați de explicațiile altora.

Miercuri, 6 noiembrie – Răspunsul poporului

Când Ezra a deschis Cuvântul, Tora ebraică, oamenii s-au ridicat în picioare. Înainte de a citi, Ezra a binecuvântat Numele Domnului. După ce a citit, poporul a răspuns la unison: „Amin! Amin!”, înălțând mâinile spre cer (Neemia 8:5,6). Apoi, oamenii și-au plecat capetele și s-au închinat cu fața la pământ.

6. De ce le-au spus conducătorii să nu plângă și să nu se bocească? Neemia 8:9-12

„În același fel, în anii de mai târziu, când Legea lui Dumnezeu era citită în Ierusalim captivilor întorși din Babilon, iar poporul plângea din pricina fărădelegilor sale, au fost rostite cuvintele plin de har: «Să nu vă bociți și să nu plângeți! ... Duceți-vă de mâncări cărnuiri grase și beți băuturi dulci și trimiteți câte o parte și celor ce n-au nimic pregătit, căci ziua aceasta este închinată Domnului nostru; nu vă mâhniți, căci bucuria Domnului va fi tăria voastră» (Neemia 8:9,10).” - Ellen G. White, *Divina vindecare*, p. 281

Ascultând Cuvântul lui Dumnezeu, oamenii și-au dat seama de păcătoșenia lor și au început să plângă. Când Dumnezeu ni Se descoperă și începem să înțelegem că El este plin de iubire, bunătate, milă și credincioșie, ies la iveală imperfecțiunile noastre și neputința de a fi așa cum dorește El. Văzând în Cuvânt sfințenia lui Dumnezeu, răutatea noastră apare într-o lumină nouă. Această descoperire i-a făcut pe israeliți să plângă și să se bocească, dar ei nu trebuiau să se întristeze: „Căci bucuria Domnului va fi tăria voastră” (vers. 10). În ciuda greșelilor lor, ei se puteau încrede în puterea lui Dumnezeu.

Era o zi specială, sfântă, Sărbătoarea Trâmbițelor (*Rosh Hashanah*), în care sunetele de trâmbiță anunțau importanța pregătirii inimii pentru judecata Domnului (Ziua Ispășirii, sărbătorită în ziua a zecea). Sunetul trâmbiței era o chemare de a sta înaintea Domnului și de a se pocăi. Deoarece acea zi trebuia să le amintească oamenilor să se întoarcă la Dumnezeu, plânsul și bocetul sunt de înțeles. Dar conducătorii le-au amintit că, dacă s-au pocăit, Dumnezeu i-a ascultat și acum era timpul să se bucure de iertarea primită.

Ce ne arată faptul că singura cale de a fi iertați și de a primi speranță a fost jertfa Domnului Isus?

Joi, 7 noiembrie – Bucuria Domnului

„Bucuria Domnului va fi tăria voastră” (Neemia 8:10) ne reamintește că voia lui Dumnezeu este să fim fericiți și să ne bucurăm de viață. Mai mult, aceasta nu este o fericire oarecare, ci acea fericire care vine din conștienta faptului că Îl cunoaștem pe Dumnezeu și știm că El ne iubește. Ar trebui ca în fiecare zi să ne desfătăm în Domnul, în bunătatea Sa și să ne bucurăm văzând tot ce ne-a oferit. Mai mult, desfătarea în Domnul ne dă puterea de a face față problemelor fiecărei zile.

7. Ce au făcut poporul și conducătorii cu acea ocazie? Neemia 8:13-18

A doua zi, conducătorii poporului au venit la Ezra ca să afle mai multe din Cartea lui Dumnezeu. Această inițiativă arăta dorința lor de a conduce poporul către Dumnezeu. Ei au înțeles că nu puteau conduce poporul în direcția cea bună dacă nu Îl căutau pe Dumnezeu și nu căutau la El înțelepciune.

8. Ce li se poruncise israeliților să facă și de ce? Leviticul 23:39-43

Neemia 8:15 face referire la faptul că ceea ce făceau ei era în conformitate cu un „stă scris”. Aici vedem un alt exemplu al seriozității cu care doreau să asculte de Cuvântul lui Dumnezeu în principal pentru că, după decenii de robie, învățaseră lecția și știau care sunt consecințele neascultării. De asemenea, în Leviticul se spune că ei trebuiau să țină sărbătorile și să se „bucure înaintea Domnului șapte zile” (23:40). Cu alte cuvinte, când își aminteau de mila lui Dumnezeu, de harul Său și de mântuire, trebuiau să se bucure de tot ce făcuse Dumnezeu pentru ei.

Gândește-te la tot ce am primit prin Isus, daruri simbolizate prin sărbătorile vechiului Israel. Cum putem învăța să ne bucurăm în Domnul chiar și în încercări? De ce, în special atunci, este foarte important să facem acest lucru?

Vineri, 8 noiembrie – Un gând de încheiere

„Acum, trebuiau să arate credința în făgăduințele Sale. Dumnezeu primise pocăința lor și, acum, ei urmau să se bucure de asigurarea iertării păcatelor și de readucerea lor sub ocrotirea divină...”

Orice întoarcere adevărată la Domnul aduce bucuria dăinuitoare în viață. Când se supune influenței Duhului Sfânt, păcătosul își vede vinovăția și necurăția în contrast cu sfințenia Marelui Cercetător al inimilor. Se vede condamnat ca un călcător al Legii. Dar nu trebuie ca, din cauza aceasta, să facă loc disperării, deoarece iertarea lui a fost deja obținută. Se poate bucura de simțământul că păcatele îi sunt iertate și de dragostea unui părinte ceresc iertător. Slava lui Dumnezeu se manifestă prin faptul că El cuprinde în brațele dragostei Sale ființele omenești păcătoase care se pocăiesc, prin faptul că le leagă rănile, le curățește de păcat și le îmbracă în hainele mântuirii.” - Ellen G. White, *Profeți și regi*, p. 668

Studiu suplimentar: Ellen G. White, *Profeți și regi*, cap. „Îndrumați în Legea lui Dumnezeu”.

STUDIUL LA RÂND – BIBLIA ȘI CARTEA *EVANGHELIZARE*

Biblia: 2 Cronici 12-18

1. Unde este menționată cartea prorocului Ido?
2. Ce a făcut Asa, după ce a auzit cuvintele lui Azaria și prorocia lui Oded?
3. Ce s-a întâmplat cu Hanani, văzătorul, după ce i-a prorocit lui Asa?
4. Ce sarcină le-a încredințat Iosafat unora dintre căpetenii și leviți?

Evanghelizare, Secțiunea 4 - subcapitolul „Plănuirea unei lucrări permanente”

5. De ce sfătuiește Ellen G. White ca nicio acțiune nouă să nu înceapă înainte de timpul potrivit?